

Ревність

Св. Елізабет Анна Сетон

З навчання святого Вікентія: Згоряти задля Бога; не розпоряджатися ні матеріальними благами ні власними ресурсами інакше, як тільки для Бога. Ось що зробив наш Господь, який помер задля любові до Отця.

* * *

Елізабет Анна Сетон є першою уродженкою США, визнаною святою. Народилася 28 серпня 1774 як друга дитина доктора Річарда Бейлі і Кетрін Чарльтон з Нью-Йорку. Родичі Бейлі і Чарльтон були одними з перших колоніальних поселенців в районі Нью-Йорка, відомими французькими гугенотами. Елізабет було прийнято до єпископальної церкви. Мати померла в 1777, коли Елізабет було три роки. Батько одружився на Шарлотті Амелії Барклай. Щоб забезпечити двох дочок, нова місіс Бейлі стала активною в громадській діяльності церкви; відвідувала бідних в їх будинках для розподілу їжі та необхідних речей. У цій праці вона брала з собою Елізабет.

У Річарда і Шарлотти було 5 дітей, але шлюб закінчився розлученням внаслідок сімейного конфлікту. Елізабет і її старша сестра Марія Магдалина були покинуті мачухою. Батько вирушив у Лондон для подальших медичних досліджень, а сестри жили тимчасово у дядька по батькові і його дружини. Елізабет добре говорила французькою, була прекрасною музиканткою і досвідченою наїзницею. Була здатною до самоаналізу, що вбачається з частих записів у її щоденнику.

25 січня 1794, у віці 19 років, Елізабет одружилася з 26-річним Вільямом Сетоном, заможним бізнесменом, що займався торгівлею імпортованими товарами. У шлюбі народилися п'ятеро дітей. Сетони посідали чільне місце в Нью-Йорку і в єпископальній церкві. Елізабет разом з сестрою чоловіка Ревекою, її близькою подругою і довіреною особою, годувала хворих і вмираючих у колі сім'ї, друзів і нужденних сусідів. Елізабет була в числі засновниць і членів товариства з надання допомоги бідним вдовам з маленькими дітьми, а також служила скарбником цієї організації

У 1802 році, внаслідок блокади наполеонівської Франції Великою Британією, втрата декількох суден у морі призвела до банкрутства бізнес Вільяма Сетона. Протягом більшої частини їх подружнього життя Сетон страждав від туберкульозу. Він захворів, лікарі відправили його до Італії у тепліший клімат, Елізабет зі старшою дочкою супроводжували його. Прибули в порт Ліворно, де влада, побоюючись епідемії жовтої гарячки, поширеної в Нью-Йорку, помістила їх в карантин, де Вільям помер 27 грудня 1803 року.

Елізабет і Анна-Марія були прийняті сім'ями італійських ділових партнерів її покійного чоловіка. Під час перебування в Італії Елізабет зацікавилася католицизмом. Після повернення до Сполучених Штатів вона приєдналася до Католицької Церкви. Через рік отримала право приступати до пресвятої Євхаристії.

З метою утримання себе і дітей, Елізабет відкрила академію для панянок. В 1809 році прийняла запрошення від салезіан і переїхала в Еммітсбург, у штаті Меріленд. Через рік заснувала безкоштовну школу св. Йосипа для навчання і виховання католицьких дівчат, а також спільноту призначену для догляду за дітьми бідних і перший дім Згромадження св. Йосипа в Сполучених Штатах. Її школа була першою вільною католицькою школою в Америці. Цей внесок заклав початок створення католицької парафіяльної шкільної системи в Сполучених Штатах. Спільнота сестер спочатку мала назву «Сестри милосердя св. Йосипа»; з цього моменту Елізабет стала відома як «Мати Сетон». В 1810 році сестри прийняли правила, написані святим

Вікентієм де Полем для Дочок Милосердя у Франції. Елізабет допомогла стати семінаристом ірландському емігранту Джону Г'юзу (який не зміг скласти вступні іспити), майбутньому відомому архієпископу Нью-Йорка, публіцисту, апологету і релігієзнавцеві.

Елізабет померла від туберкульозу 4 січня 1821 у віці 46 років. Її останки поховані в храмі святої Елізабет у місті Еммітсбург. Вона була зарахована до лику блаженних Папою Іваном ХХІІІ 17 березня 1963 р. Папа тоді сказав: *«У будинку, який був дуже невеликим, але з достатнім простором для благодійності, вона посіяла насіння в Америці, з якого Божественною благодаттю вирросло велике дерево»*. Папа Павло VI канонізував її 14 вересня 1975 р. За його словами, *«Елізабет Сетон є святою. Є Елізабет Сетон святою американкою. Кожен з нас скаже це з особливою радістю, і з наміром вишанувати землю і націю, від якої вона походить як перша квітка в календарі святих. Елізабет Сетон була чистокровоною американкою! Радійте вашій славній доньці. Пишайтеся нею. І знайте, як зберігати її плідну спадщину.»*

* * *

Боже, Ти, за ревність шукання Тебе, нагородив святу Єлизавету Анну даром правдивої віри; вчини, щоб ми за її заступництвом та натхнені її прикладом шукали Тебе з витривалою любов'ю, та з живою вірою віднаходили Тебе в щоденному служінні. *(з литургії спомину св. Елізабети)*

* * *

Елізабет була глибоко віддана Церкві, Євхаристії, Діві Марії і молитві. Вона була жінкою молитви і служби. Її євхаристійна побожність і віра в постійну присутність Бога спонукали її до наслідування Ісуса Христа, джерела всього милосердя. Її початковим наміром було приєднатися до Дочок Милосердя св. Вікентія де Поля, але блокада Франції через Наполеонівські війни не дозволила цьому здійснитися. Це відбулося тільки кілька десятиліть по тому, в 1850 році, коли спільнота Еммітсбурга злилася з монашою спільнотою з Франції, ставши їх американським відділенням, як хотіла їх засновниця. „Мати Сетон” описана як чарівна і культурна леді. Її розрив з близькими й знайомими в Нью-Йорку та соціальний тиск з метою примусити її покинути нове життя, яке вона обрала для себе, не зупинили її від наслідування власного релігійного покликання.

Єлизавета була також плідною письменницею. Окрім об'ємної кореспонденції, Елізабет писала медитації, інструкції, поезії, гімни, мемуари та щоденники. Її мемуари включають в себе як духовні роздуми, так і літописні записи, такі як *The Italian Journal*.

Свята Єлизавета могла б бути живою ілюстрацією Вікентійської чесноти ревності про спасіння душ. Виконанням ролі матері п'яти дітей, вона хотіла ще більше пожертвувати себе і ще більше вірити. Вихована в Американській єпископській церкві, вона прийняла католицьку віру, і навіть дала Церкві нову спільноту - Інститут Дочок Милосердя св. Йосипа, в котрому сестри донині присвячують себе служінню тим, про котрих Ісус сказав, що ми завжди будемо мати їх серед нас: бідним, хворим, самотнім. Домінуючі теми в її житті включають її прагнення виконання Божественної волі, поживлення Євхаристією та Біблією, впевненість в Божественному Провидінні та благодійна служба Ісусові Христу у бідних. Коли помирала в Еммінгсбурзі, закликала тих, хто зібралися довкола неї: "Будьте дітьми Церкви, будьте дітьми Церкви!".

Дай нам, Боже, такого духа ревності.